

113-26

Agitationen mot Finland

Uppenbarligen ämna de i detta fall välsamspelande krafterna utom och inom Sverige försöka en ny propagandaoffensiv mot Finland. Centrum för denna offensiv förefaller vad Sverige beträffar ligga hos Svenska Dagbladet, som samtidigt med hr Griggs typiska London-rapporter på ledande plats återupptager sina försök att misstänkliggöra Finlands regering, speciellt statsminister Linkomies och socialdemokraternas ledare finansminister Tanner. Den sistnämnde hade gjort sig skyldig till förbrytelsen att dra sitt parti med sig på den hållning till vapenstilleståndsvillkoren som regeringen intog. Därtill lägges som ytterligare gravamen att "socialdemokraterna ryggade tillbaka för perspektivet att desavuera sin mäktige och kraftfulle partichef med resultat att denne räddade regeringen Linkomies. På Finlands bekostnad undrar nu oppositionen"!

Det sista är en gemenhet, som icke skulle kunna framställas utan förfalskning av fakta. Svenska Dagbladet ger själv beviset. Tidningen påstår att "Svenska Pressen i Helsingfors säger rent ut, att regeringen Linkomies, i strid mot känslorna hos den stora massan av Finlands folk, vid valet mellan de två alternativen — fred på de ryska villkoren eller fortsatt krig — valde kriget". Nu är Svenska Pressen ett i Finland tämligen betydelselöst organ, förespråkare för en radikal falang anglofila svenskar utan större politisk tyngd. Vad den tidningen har att säga är så långt ifrån representativt för det finländska folkets

bladet påstår i sin ledare. På tidningens egen pressklippavdelning citeras uttalandet och där heter det att "kriget går vidare, men detta faktum förändrar icke känslorna hos den stora massan av Finlands folk, som önskar icke kriget utan freden". Denna önskan hyser icke bara den stora massan, utan hela folket, inklusive presidenten och hela regeringen — vilket betygats otaliga gånger. Däremot tillägger Svenska Pressen att "en kommande tids historieskrivning skall fastslå, att regeringen Linkomies var den, som i valet mellan de två alternativen — fred på de ryska villkoren eller fortsatt krig — valde kriget".

Detta är riktigt, men något helt annat än vad Svenska Dagbladet lagt i Svenska Pressens mun. I valet mellan en fred, som skulle inneburit Finlands försvinnande som fri och självständig stat, valde regeringen kriget. Därför, att den icke hade annat val. Och den träffade sitt avgörande i överensstämmelse med riksdagens och "den stora massans" önskan. Där om vittnar nu också Stockholms-Tidningens Helsingforskorrespondent, som i går rapporterade att "i stort sett är det så att majoriteten av folket inte heller uttryckt någon besvikelse över att kriget fortsätter, därför att man ansett att de av ryssarna framlagda vapenstillståndsvillkoren varit omöjliga att antaga". Detsamma betygar högerpressens till Finland utsedde representant, chefredaktör Tage Forsberg i Sundsvallsposten, som framhåller att den djupa fredsviljan ingalunda var liktydig med kapitulationsanda. "Man kände de faror som hopade sig över Finlands väg och ändock ville man icke vika för dem, när nu Sovjetunionen vägrade att ge närmare besked om innebörden av sina fredsvillkor." Den enkle medborgarens reflexion var: "Vi skall nog göra vårt, liksom vi gjort hittills. Vi vet vad hårda tider vill säga — det är ju vårt tredje krig på 25 år. Och visst litar vi på regeringen — litar inte ni på er kung?"

Samma journalist berättar i ett av sina föregående brev om ett samtal han haft med en socialdemokratisk politiker. Denne hade därvid förklarat att ett godkännande av de ryska kraven skulle innebära ett klart förräderi mot de tyska vapenbröderna. Därtill kunde Finland omöjligt göra sig skyldigt. Ja, så resonera de hederliga och kärva finländarna. På denna sidan Bottenhavet härnar och ogillar man dem, emedan de vägra att spela Badoglio's roll. Det är där knuten för dessa rådgivare åt Finland ligger. Årofullt eller hur?

Vi ha framdragit ovanstående för att ännu en gång visa vilka

medel den antifinländska propagandan i Sverige använder. Oavsett dess syfte i själva sakfrågan leder denna agitation till att fjärma Sverige och Finland från varandra — också till att i framtiden försvåra den svenska folkgruppens ställning och inflytande. Vi ha tidigare slagit fast, att denna agitation livligt ogillas inom många och inflytelserika höger- och bondeförbundstidningar ute i landet. Uppenbart är att sprickan inom högerpartiet vidgas genom den ställning som de s. k. svenska dagbladen intaga i Finlandsfrågan. Men detta betyder tydligen mindre. Det gäller nämligen "större intressen" än Sverige och Finland.

AGITATIONEN . . .

Forts. från sid. 1

känslor, att flertalet av detta folk knappast känner till tidningens existens. Det är endast den svenska systempressen och isynnerhet Svenska Dagbladet, som med förbigående av de tongivande finländska tidningarna ständigt åberopar Svenska Pressen som talesman för opinionen i vårt östra grannland. Redan häri ligger en förfälskning av fakta. Det nu aktuella fallet är ändå mer betydande. Inte ens Svenska Pressen har uttalat sig så som Svenska Dag-